Yargıtay CGK E.2026/14 K.2026/485 (16.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2026/14 E. , 2026/485 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2126-2294

I. HUKUKİ SÜREÇ

Sanığın teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 81/1, 35, 62, 53, 63... . maddeleri uyarınca ayrı ayrı iki kez 7 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, mahsuba ve cezaların mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Ankara Batı 1. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 30.09.2022 tarihli ve 146-267 sayılı hükümlerin, Cumhuriyet savcısı ve sanık müdafii tarafından istinaf edilmesi üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesince 29.11.2023 tarih ve 2126-2294 sayı ile istinaf başvurularının esastan reddine; bu kararın da sanık müdafii ve katılan ... vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 12.05.2025 tarih ve 1807-3822 sayı ile; "...sanık ile katılan ... arasında herhangi bir husumet veya tanışıklığın bulunmadığı, katılan ... ile aralarında bir husumet olup bu husumetten kaynaklı olarak sanığın gerçekleştirdiği bu eylemde öldürme kastını ortaya koyan bir eylemin sübuta ermediği, sanığın öldürme kastıyla hareket etmesi halinde durdurduğu kamyonun önüne geçip durabileceği, kamyonun önünden kaçmalarını da engelleyecek şekilde husumetlisini görerek hedef alıp ateş edebileceği halde aracın yan tarafında durup silahını göstermesi ve hareket eden araca da rastgele ateş etme suretiyle gerçekleşen eyleminde, olay yerinde bir adet kovanın bulunduğu, ele geçirilen silahta dört adet daha merminin bulunduğu, tanık ...'un beyanıyla anlaşıldığı halde daha fazla ateş etmediği anlaşıldığından; sanık hakkında katılanlar ... ve ...'a karşı zincirleme şekilde silahla tehdit suçundan cezalandırılması gerekirken, suç vasfında hataya düşülerek kasten öldürmeye teşebbüs suçundan mahkûmiyet hükümleri kurulması," isabetsizliğinden bozulmasına oy çokluğuyla karar verilmiştir.

Daire Üyeleri ... ve ...;"...Olayda kullanılan silahın niteliği, etki mesafesi, hedef alınan noktalar, isabet yerleri ve ... ile aralarındaki husumetin varlığı dikkate alındığında (asıl husumetli olmayan ... ile de sanık yönünden mutlaklık nedeniyle doğrudan kasta yönelik bir değerlendirme vardır) ve neticede sanığın dolu silah ile katılan tarafı takim etmesi ve yakalayamaması üzerine eylemin sonlanması şeklinde gerçekleşen suçun vasfını adam öldürmeye teşebbüs olarak nitelenmesi doğrudur. Bu gerekçe ile verilen kararın onanması yolunda karar vermeyerek eylemin silahlı tehdit olarak vasıflandırılması yolunda görüş açıklayan Sayın çoğunluğa iştirak etmiyoruz." gerekçesiyle karşı oy kullanmışlardır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 28.07.2025 tarih ve 2052 sayı ile;"...Sanığın öldürmeye elverişli tabanca ile yakın mesafeden katılanları hedef alarak birden fazla ateş etmek suretiyle eylemi gerçekleştirdiği, daha sonra da eylemden vazgeçmediği ve katılanların bulunduğu aracı takip ettiği ancak aradaki mesafe açılınca takipten vazgeçtiği sabit olup, Yargıtay 1. Ceza Dairesinin benzer olaylardaki uygulamaları da nazara alındığında, araç içindeki hedeflere yönelik silahlı saldırı eylemlerinde, kullanılan silahın niteliğine göre

mermi veya saçma tanelerinin isabet ve yoğunlaşma bölgeleri sanığın suç kastını belirlemede ölçüt olarak ele alınmakta, özellikle aracın kapıları, cam bölgeleri gibi yerlere kaydedilen isabetlerde araç içinde bulunan şoför veya yolcuların isabet almasının hedeflendiği kabul edilmektedir. Somut olayda, sanık ile katılan ... arasında husumetin varlığı, kullanılan silahın niteliği, etki mesafesi, hedef alınan noktalar, isabet yerleri, kaçmakta olan mağdurların arkasından da ateş ederek, araçla takip etmesi ancak yakalayamaması üzerine eylemine son verdiği hususları birlikte değerlendirildiğinde sanığın isabet kastı ile hedef gözeterek ateş ettiği ancak elinde olmayan nedenlerle neticenin gerçekleşmediği, eyleminin korkutma ve gözdağı vermenin çok ötesine geçerek öldürmeye teşebbüs boyutuna ulaştığı zira tehdit kastı ile hareket etse idi, havaya veya başka bir istikamete doğru ateş etmesinin mümkün bulunduğu değerlendirilmiştir. Buna göre; sanığın eyleme bağlı olarak ortaya çıkan kastının öldürmeye yönelik olduğu," görüşüyle itiraz yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Özel Dairece 27.10.2025 tarih, 5553-7459 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KONUSU

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eyleminin silahla tehdit suçunu mu yoksa teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçunu mu oluşturduğunun belirlenmesine ilişkindir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Ankara Jandarma Kriminal Daire Başkanlığının 12.03.2020 tarihli uzmanlık raporuna göre; katılanlara ait svaplar üzerinde atış artıklarına rastlanmadığı, sanığa ait tüm svaplar üzerinde atış artıklarının tespit edildiği,

Ankara Jandarma Kriminal Daire Başkanlığının 09.03.2020 tarihli uzmanlık raporuna göre; tabancanın emniyet ve ateşleme sisteminin sağlam ve işler durumda, 6136 sayılı Kanun kapsamındaki vahim nitelikte olmayan ateşli silahlardan olduğu, suça konu kovanların inceleme konusu silahtan atıldığının saptandığı,

CD incelenme tutanağına göre; sanığın ... plaka sayılı Volkswagen marka beyaz renkli araçla katılanlara ait ... plaka sayılı Isuzu marka kamyoneti takip ettiğinin görüldüğü,

Olay yeri inceleme raporuna göre; kamyonetin ön camı ile araç sol şoför kapı camının tamamen kırılmış ve açık vaziyette olduğu, kapı sacı üzerinde yaklaşık 45 derecelik yatay açı ile oluşmuş ateşli silah mermi giriş deliği tespit edildiği, bu izin araç dış kaporta yüzeyi ve iç döşeme üzerinde yapılan incelemesinde çıkış izinin tespit edilemediği, kamyonetin ön cam ve sol şoför kapı camının meydana gelen ateşli silah kullanımına bağlı olarak şoför kapısı camı bölgesinden giriş yaptığı, ön cam bölgesinden çıkış yaparak zarar gördüğü, asfalt zemin üzerinde bir adet MKE 7,65 mm ibareli kovan ve bu kovana iki metre mesafede bir adet MKE 7,65 mm ibareli kovan tespit edildiği, sanığın üç el ateş ettiğini beyan etmesi nedeniyle yapılan arama çalışmasında diğer kovanın bulunamadığı,

Anlaşılmaktadır.

Katılan ...; ortağı olan diğer katılan ... ile birlikte ... Mahallesi'nde bulunan hayvanları teslim almak amacıyla kendisinin kullandığı katılan ...'in ise yolcu koltuğunda oturduğu kamyonet ile yola çıktıklarını, önlerinde bir aracın olduğunu, bir süre sonra bu aracın farklı bir yola

saptığını, daha sonra ise arkalarından kendilerini takip ettiğini, aracın kendilerine yaklaşıp durdurduğunu, araçtan inen sanığın silah çektiğini, silahı görür görmez kaçmaya çalıştığını, sanığın ilk ateşi sonucu camın kırıldığını, ikinci kurşunun nereye isabet ettiğini görmediğini, peşlerinden bir el daha ateş ettiğini, kurşunun yakınından geçtiğini ancak isabet bulmadığını, katılan ...'in sanıkla husumeti olduğunu daha sonra öğrendiğini, sanığın nişan alıp öldürme maksadıyla silahını ateşlediğini,

Katılan ...; sanıkla önceye dayalı husumetlerinin olduğunu, ortağı katılan ... ile araçla seyir hâlindeyken sanığın aracıyla arkalarından yaklaşıp kornaya basıp durdurduğunu, durduran şahsa baktığında sanık olduğunu anladığını ve katılan ...'e panikle arabayı sürmesini söylediğini, sanığın aracın arkasından yaklaşık 2-3 metre mesafeden ateş ettiğini, kaçtıklarını, sanığın arkalarından bir kaç el daha ateş açtığını, bir süre araçla takip edip daha sonra takibi bıraktığını,

Tanık ...; kahvehanenin önünde otururken yoldan hızlı bir şekilde bir kamyonetin geçtiğini, onun arkasından da transporter model bir başka aracın hızla geçtiğini, ilk aracın içindekilerin kendilerine "Jandarmayı arayın!" diye bağırdıklarını,

İfade etmişlerdir.

Sanık; katılan ...'in kendisini iki yıl önce darp ettiğini ve bu nedenle husumetlerinin olduğunu, katılan ...'i ise daha önce görmediğini, Beypazarı'nda karşılaştıklarında katılan ...'in kendisini tehdit ettiğini, olay günü katılanların kendisini takip ettiklerini, yolunu değiştirmesine rağmen peşinden geldiklerini, yolunu kestiklerini, arabadan indiğini, katılan ...'in aracından silah çıkardığını düşünerek korkutmak amacıyla silahını bir el ateşlediğini, öldürme kastının olmadığını, daha sonra iki el daha arkalarından ateş açtığını savunmuştur.

V. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar ve İlgili Mevzuat

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.11.2025 tarihli ve 255-532 sayılı içtihadı ile diğer müstakar kararlarında açıklandığı üzere;

TCK'nın "suça teşebbüs" başlıklı 35. maddesinin birinci fıkrası şöyledir;

"Kişi, işlemeyi kastettiği bir suçu elverişli hareketlerle doğrudan doğruya icraya başlayıp da elinde olmayan nedenlerle tamamlayamaz ise teşebbüsten dolayı sorumlu tutulur."

Normun ikinci fıkrası suç tarihinde; "Suça teşebbüs halinde fail, meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığına göre, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onüç yıldan yirmi yıla kadar, müebbet hapis cezası yerine dokuz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Diğer hallerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadarı indirilir." şeklinde iken;

04.06.2025 tarihinde yürürlüğe giren 7550 sayılı Kanun'un 8. maddesiyle aynı fıkrada yer alan "onüç yıldan yirmi yıla" ibaresi "ondört yıldan yirmibir yıla" ve "dokuz yıldan onbeş yıla" ibaresi "on yıldan onsekiz yıla" şeklinde değiştirilerek son hâlini almıştır.

Buna göre suça teşebbüs, işlenmesi kast olunan bir suçun icrasına elverişli ve yeterli araçlarla başlanmasından sonra, elde olmayan nedenlerle suçun tamamlanamamasıdır. Maddenin açık hükmüne göre, icra hareketlerinin yarıda kalması ya da sonucun meydana gelmemesi failin iradesi dışındaki engel nedenlerden ileri gelmelidir.

Suça teşebbüsten dolayı cezalandırılabilmek için, yapılan hareketlerin objektif olarak suçun kanuni tanımında öngörülen sonucu meydana getirmeye elverişli olması gerekir. Bu cümleden olarak, suçta kullanılan vasıtanın da hem neticenin meydana gelmesi için elverişli olması hem de amacına uygun biçimde kullanılması aranmalıdır.

TCK’nın teşebbüsü düzenleyen 35. maddesinde; 765 sayılı TCK’nın aksine teşebbüs hâlinde cezanın belirlenmesi ile ilgili olarak "eksik teşebbüs - tam teşebbüs" ayrımına yer verilmemiş, adil ve eşit bir cezalandırma bakımından teşebbüs hareketinin meydana getirdiği zarar veya tehlikenin ağırlığının esas alınması öngörülmüştür.

Öte yandan, suça teşebbüsle ilgili değerlendirme yapılabilmesi, failin hangi suçu işlemeyi kastettiğinin belirlenmesini gerektirir ki buna subjektif unsur denir. Failin gerçekleştirdiği davranış ile bir suçu işlemeye teşebbüs edip etmediğini, eğer etmişse hangi suça teşebbüs ettiğini belirleyebilmek için öncelikle kastın varlığının belirlenmesi gerekmektedir. Başka bir deyişle, tıpkı tamamlanmış suçta olduğu gibi, teşebbüs aşamasında kalan suçta da, işlenmek istenen suç tipindeki bütün unsurlar failce bilinmelidir (doktrindeki bir esere atıf).

Bu husus, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 765 sayılı TCK'nın yürürlükte olduğu dönemde verilmiş olup kabul edilen ilkeler açısından 5237 sayılı TCK'nın teşebbüse ilişkin 35. maddesi yönüyle de varlığını devam ettiren 04.06.1990 tarihli ve 101-156 sayılı kararında da; "Teşebbüste aranan kast, icrasına başlanmış cürmü teşebbüs aşamasında bırakma kastı olmayıp, söz konusu suçu tamamlamaya yönelmiş kasttır" şeklinde açıklanmıştır.

İlkeleri, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun istikrar bulunan ve süregelen kararlarında açıklandığı üzere, bir eylemin kasten öldürmeye teşebbüsü oluşturup oluşturmayacağının belirlenmesinde; fail ile mağdur arasında husumet bulunup bulunmadığı, varsa husumetin nedeni ve derecesi, failin suçta kullandığı saldırı aletinin niteliği, darbe sayısı ve şiddeti, mağdurun vücudunda yara meydana gelmiş ise bu yaraların yerleri, nitelik ve nicelikleri, hedef seçme imkânı olup olmadığı, failin fiiline kendiliğinden mi, yoksa engel bir nedenden dolayı mı son verdiği gibi ölçütler esas alınmalıdır.

Tehdit suçu ise TCK’nın 106. maddesinde;

"(1) Bir başkasını, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden bahisle tehdit eden kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Malvarlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından veya sair bir kötülük edeceğinden bahisle tehditte ise, mağdurun şikâyeti üzerine, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

(2) Tehdidin;

a) Silahla,

b) Kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle,

c) Birden fazla kişi tarafından birlikte,

d) Var olan veya var sayılan suç örgütlerinin oluşturdukları korkutucu güçten yararlanılarak,

İşlenmesi halinde, fail hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Tehdit amacıyla kasten öldürme, kasten yaralama veya malvarlığına zarar verme suçunun işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı ceza verilir." şeklinde düzenlenmiştir.

Türk Dil Kurumunun Büyük Türkçe Sözlüğü'ne göre, gözdağı verme anlamına gelen tehdit, bir kimsenin bir zarara veya kötülüğe uğratılacağının bildirilmesidir. Bu bildirimin sözlü olması mümkün olduğu gibi başka yollarla ve bu bağlamda davranışlar yoluyla da yapılması mümkündür. Bu nedenle tehdit suçu; söz, yazı, resim, şekil veya işaret ile de işlenebilecek bir suç olup önemli olan gerçekleştirileceği belirtilen haksızlığın mağdurun bilgisine ulaştırılmasıdır (doktrindeki bir esere atıf).

Tehdidin, mağdurun iç huzurunu bozmaya, onda korku ve endişe yaratmaya objektif olarak elverişli olması yeterli olup saldırının kişinin veya başkasının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına, belirli bir ağırlıkta olmak kaydıyla malvarlığına veya bunlar dışındaki sair bir kötülüğe yönelik olması gereklidir. Suçun oluşabilmesi için mağdurun iç huzurunun bozulup bozulmadığının veya korkup korkmadığının ayrıca araştırılmasına gerek yoktur. Önemli olan failin tehdidi oluşturan fiili korkutmak amacıyla yapmış olmasıdır. (doktrindeki bir esere atıf)

Tehdit suçuyla korunan hukuki yarar TCK'nın 106. maddesinin gerekçesinde; "Tehdidin koruduğu hukukî değer, kişilerin huzur ve sükûnudur; böylece kişilerde bir güvensizlik duygusunun meydana gelmesi engellenmektedir. Bu nedenle, söz konusu madde ile insanın kendisine özgü sulh ve sükûnuna karşı işlenen saldırılar cezalandırılmış olmaktadır. Fakat tehdidin bu maddeyle korumak istediği esas değer, kişinin karar verme ve hareket etme hürriyetidir." şeklinde açıklanmıştır.

Maddenin uyuşmazlıkla ilgili ikinci fıkrasının (a) bendinde, suçun silahla işlenmesi nitelikli hâl olarak yaptırıma bağlanmıştır. Tehdidin silahla işlenmesi mağdur üzerindeki korkunun etkisini artırması, eylemin icrasını kolaylaştırması, tehdidin ciddiliğini göstermesi ve faile cesaret vermesi nedenlerinden dolayı kanun koyucu tarafından nitelikli hâl olarak kabul edilmiştir. Suçun silahla işlendiğinin kabulü için failin silahlı olması yeterli olmayıp tehdidin gerçekleştirilmesi sırasında silahın kullanılmış olması, silahın korkutucu gücünden bir şekilde faydalanılmış olması gerekmektedir. Bu durum, failin eline silah alıp mağdura doğru doğrultması şeklinde olabileceği gibi, failin belindeki silahı göstermesi şeklinde de olabilir.

TCK'nın 21/1. maddesine göre, suçun kanuni tanımındaki unsurlarının bilerek ve istenerek gerçekleştirilmesi olan ve failin iç dünyasını ilgilendiren kast, insanın iç dünyası ile ilgili bir kavram olduğundan, kastın açıkça ifade edilmediği durumlarda, iç dünyaya ait bu olgunun dış dünyaya yansıyan davranışlara bakılarak belirlenmesi yoluna gidilmektedir. Kişinin eyleminin, bir suçu oluşturup oluşturmadığının, oluşturuyorsa da hangi suçu oluşturduğunun saptanması için, eylemin bir aşamasındaki durumun değil, eylemin yapılması için verilen kararın, bu kararın icra ediliş biçiminin, olay öncesi, sırası ve sonraki davranışların da dikkate alınıp, tüm delillerin birlikte değerlendirilmesi gerekir.

Kanun vaazı TCK'nın 106/3 maddesi özel bir içtima kuralına yer vermiş olup tehdit amacıyla kasten adam öldürme, yaralama veya mala zarar verme suçları işlendiği takdirde, ayrıca bu suçlardan da ceza verilmesi gerekmektedir. Görüldüğü gibi bu durumda TCK'nın 44. maddesinin bir istisnası olarak özel düzenlemeyle gerçek içtima kuralları uygulanacaktır. Bununla birlikte, anılan hükmün uygulama alanı bulabilmesi için tehdit amacıyla işlenen öldürme suçları bakımından dahi failin kasten hareket etmesi ve eyleminin en azından teşebbüs aşamasında kalması gerektiğinde kuşku bulunmamaktadır.

B. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

Sanık ile katılan ... arasında yaklaşık iki yıl kadar önce katılan ...'in sanığı darp etmesi nedeniyle husumet oluştuğu ancak büyüklerin araya girmesiyle bu husumetin kısmen de olsa sonlandırıldığı, süreç içerisinde tarafların zaman zaman birbirlerini gördükleri, olay günü de sanığın aracıyla seyir hâlinde olduğu sırada katılan ... ile birlikte büyükbaş hayvan almak amacıyla ... köyüne doğru gitmekte olan katılan ...'in kullandığı kamyonet ile karşılaştığı, sanığın aracı ile Tekedağı istikametine döndüğü, katılanların ise yollarına devam ettikleri, bir süre sonra sanığın katılanları takip etmeye başlayıp selektör yapıp kornaya basarak katılanları durdurduğu, aracıyla katılanların bulunduğu kamyonetin sol tarafına yaklaştığı ve silahını çıkardığı sırada katılan ...'in sanığı fark edip katılan ...'e "Gaza bas!" dediği ve kamyonetin hareket ettiği, bu sırada sanığın iki el ateş açtığı, bu atışlardan birinin sol kapı camından girip ön camı da kırarak çıktığı, diğer atışın da yine sol kapı sacı

üzerinde yaklaşık 45 derecelik yatay açı ile kapıya isabet ettiği, kamyonetin arkasından da bir el daha ateş ettiği, bir süre daha takip edip daha sonra da takibi sonlandırdığı, katılanlar ... ve ...'e isabet kaydedilmediği Derece Mahkemelerince kabul edilen olayda,

Sanık ile katılan ... arasında herhangi bir husumet veya tanışıklığın bulunmadığı, katılan ... ile aralarındaki husumetin ise iki yıl önceye dayandığı anlaşılmaktadır. Sanığın, katılanlara yaklaşmasına rağmen aracın önüne geçme ve ateş etme imkânı varken böyle yapmayıp kamyonetin sol arka tarafında durduktan sonra araçtan inerek kamyonete yaklaştığı sırada silahını çıkardığı, katılan ...'in fark edip aracın uzaklaşmaya başlaması üzerine arkalarından rastgele ve hedef gözetmeksizin silahını ateşlediği, olay yeri inceleme raporu, sanık savunması ve katılan beyanlarıyla belirlenmiştir. Sanığın, tehdit amacıyla ve fakat başka suç işleme kastı olmaksızın içerisinde katılanların bulunduğu hareket hâlindeki aracın ardından ve yakın olmayan bir mesafeden hedef gözetmeksizin silahını rastgele ateşlemesi şeklindeki eylemi bakımından TCK'nın 106/3. maddesinin uygulanma koşullarının oluşmadığı da gözetildiğinde, katılanlara karşı zincirleme şekilde silahla tehdit suçundan cezalandırılması gerektiği kabul edilmelidir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan altı Ceza Genel Kurulu Üyesi ise; itirazın kabulüne karar verilmesi gerektiği görüşüyle karşı oy kullanmışlardır.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının itirazının REDDİNE,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 16.09.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.